

*Les mentides més cruels
solen dir-se sovint en silenci*

**Robert Louis
Stevenson**

BABEL

És a punt de veure la llum, i de projectar-la dins les seves sales, un nou complex de multicinemes a Cas Capiscol. Ocimax incrementarà l'oferta i confirmarà ja la tendència actual d'allunyar del centre urbà tot l'apartat d'oci dedicat al cinema. És un canvi cultural profund, ja comentat, que a part d'abaratir costos i garantir la pervivència de sales suficients i confortables té com a punt menys positiu l'americanització, tant

en tot el que fa a l'estètica com l'oferta complementària que incorpora —sales de jocs, bars i restaurants majoritàriament dedicats al menjar ràpid—.

La penúltima aportació va ser el **Festival Park**, tot un petit món —o immens, segons es miri—, sorgit al voltant de les sales AMC. Vàrem comentar igualment aquest fet a les planes de Temps Moderns i en manifestàrem, més enllà de discrepàncies d'ordre urbanístic, el nostre escepticisme envers la línia que seguiria la cartellera. Hem de dir que un dels aspectes que més alimentaven l'esperit escèptic girava al voltant de la llengua i en aquest sentit hem de rectificar. Els AMC, tot i el poc temps transcorregut d'ençà la seva inauguració, ja ha permès que algunes pel·lícules s'hagin vist en català. James Bond ha parlat en català a les seves pantalles. Esperem que no constitueixi només una acció solidària d'aportació del 007 al tercer món... lingüístic i cultural.

Una altra cosa defensada des d'aquestes pàgines ha estat sempre la versió original. La transmissió del missatge és més pura, el paral·lelisme entre veu i expressió corporal enriqueix i no priva l'espectador de cap dels matisos que aporta la pel·lícula. Ja no en parlem si a més hom té un coneixement acceptable de la llengua original. Això darrer no és vàlid per aquelles persones que pretenguin veure la darrera pel·lícula de Ken Loach, *Sweet sixteen*, a no ser que siguin capaces de desxifrar l'argot, el pseudoanglès, dels seus protagonistes.

Hem vestit el mes de febrer de **Marcel Carné**. Les realitzacions del director francès seran matèria de culte a la capella fosca del Centre de Cultura. *Quai de brumes*, *Le jour se lève*, *Les visiteurs du soir*, *Les portes de la nuit* i *Les enfants du paradis*, ambdues parts, conformen una programació 100% cinèfila.

